

Желанията на Българския народъ само по този начинъ, и само чрезъ едно Народно Събрание тъй съставено могатъ да се удовлетворятъ. Сѣка друга мѣрка ще бжде недостатъчна; сѣко друго събрание по други основи не ще изразява истинскитѣ желания на българския народъ, и той не ще припознае неговитѣ дѣла и ще отклони отъ себе си сѣка отговорность.

Българския народъ прѣди да прибѣгне къмъ други мѣрки като поднася тихо—мемоаръ на В. Имп. Величество, изпълнява една отъ най-голѣмитѣ свои длѣжности. Но, ако за зла честь, гласътъ му остане безъ отзивъ, страшната отговорность за слѣдствията, които биха могли да произлѣзатъ, ще падне върху ония, които биха взели въ прѣзрение законнитѣ желания на единъ цѣлъ народъ въренъ, прѣданъ и покоренъ.

Тази наша постѣпка не ни е вдхнната отъ никакво чуждо влияние. Настоящия мемоаръ е изразение на истинскитѣ желания на българския народъ, той е написанъ въ неговата срѣдина чрезъ него и за него само.

Слѣдователно, вѣрни подданици на В. Имп. Величество, и истинский Органъ на българския народъ, въ името на шестъ милиона българи, въ името на четири вѣка страдания, въ името на духътъ на правосъдието и прогресътъ на 19 вѣкъ, за честта и славата на В. Имп. Величество, за спасението и достолѣпието на империята на отоманитѣ, ний искаме изпълнението желанията на българския народъ, за да можемъ синца едновременно да извикаме: да живѣе Негово Императорско Величество Абдулъ Азисъ Ханъ, Султанъ на Османитѣ, Царъ на Българитѣ!

1867.

Таенъ Центр. Български Комитетъ.

Слѣдъ обнародванието на комитетскитѣ акти въ в. „Народность“, първия нашъ български съзаклѣтъ таенъ Комитетъ бѣше вече растуренъ. Свѣтлата връзка между членоветѣ му бѣше разкъсана. Единъ членъ мислѣше едно, другъ вършеше съвсѣмъ противоположни нѣща. Никакво съгласие помежду имъ нѣмаше. При това бѣха се развили и интриги по между имъ. Работата отиваше да се уни-